

держави істотні переваги порівняно з іншими формами фінансово-господарського контролю, зокрема:

- значна економія державних коштів, які витрачаються на утримання контрольно-ревізійного апарату;
- надходження додаткових коштів до бюджету за рахунок сплати аудиторськими фірмами (аудиторами-підприємцями) податків;
- незалежність, конкурентна боротьба, професіоналізм аудиторів, що сприяє підвищенню якості перевірок;
- можливість вибору аудитора замовником тощо.

Деякі аудиторські фірми взагалі не займаються аудитом, а надають тільки консалтингові та інші послуги. В той час як світові тенденції розвитку аудиторських послуг свідчать про скорочення аудиторськими фірмами обсягів консалтингових послуг або виділення з них суб'єктів, що надають консалтингові послуги в окремі структури. Причинами цього є бажання утримати клієнта різноманітністю послуг, що надаються, шукаючи альтернативні джерела доходів. Однак широта послуг призводить до виникнення загроз незалежності та погіршення їх якості [3].

Дослідивши основні проблеми розвитку, можна запропонувати такі шляхи вирішення:

- страхування відповідальності страхових компаній за неякісно виконаний аудиторський контроль;
- встановлення єдиних цін щодо надання послуг аудиторськими компаніями, що змусить їх звернути увагу на якісне надання послуг;
- розроблення єдиних стандартів функціонування аудиторської діяльності в Україні, в яких безпосередньо слід визначити що належить до сфери аудиторської діяльності, оскільки аудиторські фірми часто поєднують декілька видів діяльності.

Отже, як бачимо аудит як вид незалежного фінансового контролю почав розвиватися в Україні порівняно недавно, проте вже має ряд недоліків, оскільки на теперішній час не існує встановлених українських стандартів, щодо його функціонування, а запозичення «правил» його розвитку з зарубіжних країн не є достатньо ефективним.

Література:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
2. Роль В.Ф. Фінансове право: [навч. посібник] / В. Ф. Роль, В. В. Сергієнко, С. М. Попова. – Центр учбової літератури, 2011. – 392 с.

3. Миронова Ю. Проблеми розвитку аудиту в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://conf-cv.at.ua/forum/19-82-1>. – Назва з екрана.

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В ОРГАНІЗАЦІЯХ

ДАБАРСЬКА А. О.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – ст. викладач

Харчевникова Л. С.

За загальним визнанням, комунікації мають величезне значення для успіху діяльності підприємств та представляють одну з найскладніших проблем менеджменту. Ефективно працюючими керівниками вважають тих, хто ефективний у комунікаціях. Менеджери повинні досконало володіти мистецтвом комунікації, так як, образно кажучи, вони виконують роботу «чужими руками».

В зв'язку з цим актуальність даної теми очевидна, оскільки без обміну інформацією неможливе повноцінна діяльність будь-якої організації, підприємства, компанії, тому дослідження проблем і шляхів удосконалення комунікації як однієї з головних умов ефективного управління підприємством є суттєво важливим в системі менеджменту.

Кожна людина щодня користується комунікаціями, але тільки деякі це роблять досить узгоджено. Практично неможливо оцінити важливість комунікацій в управлінні. Майже все, що роблять керівники, аби полегшити досягнення цілей організації, потребує ефективного обміну інформацією. Якщо люди не зможуть обмінюватися інформацією, то вони не зможуть і працювати разом, формулювати цілі й досягати їх. Комунікації не обмежуються лише передаванням інформації, вони сприяють підвищенню показників діяльності організації та рівня задоволеності працівників працею, створюють оптимальні умови для успішного прийняття рішень, розв'язання конфліктів. На наш погляд, саме комунікації виконують вирішальну роль у процесі здійснення управлінських функцій на підприємстві, мотивації і управління персоналом, доведенні повноважень від керуючої системи до керованої і навпаки.

Комунікації в організації – невід'ємна частина діяльності керівника і підлеглого. Деякі дослідники вважають, що ефективність управління персоналом пропорційна ефективності

комунікаційних процесів в організації.

Ефективність комунікацій залежить від важливості й своєчасності виникнення ідеї, уміння її правильно закодувати й після вибору оптимального каналу зв'язку донести до одержувача.

Соціологічні дослідження засвідчили, що 73% американських, 63% англійських і 80% японських керівників вважають, що недоліки комунікації є головною перешкодою на шляху досягнення ефективності їх роботи. Ефективно працюючі керівники - це ті, які досягли успіхів у налагодженні комунікацій і самі є комунікативними. Проте дуже часто сучасні керівники зневажають налагодженням ефективних комунікаційних потоків організації через зайнятість, власне негативне ставлення до комунікаційної взаємодії, що негативно позначається на формуванні організаційної культури в цілому, іміджу керівника та процесі керування організацією, мотивації співробітників.

До головних перешкод комунікації можна віднести:

- авторитарне відношення адміністрації до підлеглих, нечіткість або небажання керівників виконувати свої обов'язки, неправильне визначення прав і відповідальності, страх керівників та підлеглих за наслідки при передачі надто відвертої інформації тощо;

- конкуренція між повідомленнями. У ситуаціях, коли на отримувача одночасно діє кілька джерел інформації, адресат надає перевагу тому повідомленню, яке в даний момент є для нього найбільш важливим. Тому відправник інформації повинен пам'ятати про необхідність забезпечення уваги адресата та використовувати найефективніші канали і засоби комунікацій;

- статус особи, яка надсилає повідомлення. Багаторічний досвід діяльності менеджерів різних рівнів свідчить, що особа, яка має вищий статус порівняно з адресатом, оцінюється останнім як така, що заслуговує довіри. З іншого боку, повідомлення осіб з нижчим статусом вважається менш достовірним;

- незадовільна структура організації. Якщо структура організації продумана погано, можливості керівника планувати і домагатися реалізації поставлених цілей звужуються. До інших аспектів, що можуть викликати проблеми в комунікаціях, можна віднести незадовільний склад і використання комітетів, робітників груп кадрів узагалі, а також спосіб організації влади і розподілу задач.

Перешкоди в системі комунікацій є однією з найбільш серйозних проблем в управлінні. Вони можуть виникати на будь-якому з етапів процесу

передачі інформації. Ті, хто володіє інформацією, можуть бути не в змозі це зробити, ті, хто одержує інформацію, може не побажати або просто не засвоїти її.

Мережа сучасних комунікацій усе повніше охоплює земну кулю, окремі країни, галузі економіки, окремі підприємства й процеси.

В умовах сучасності розвитку нових інформаційних технологій, успішної діяльності будь-якого підприємства багато в чому залежатиме від уміння, досвіду керівників при управлінні комунікаційними процесами.

Для підвищення комунікаційних процесів на підприємствах потрібно:

- використовувати графічні засоби, які ефективно впливає на засвоєння інформації;
- навчити слухати й передавати інформацію учасників комунікативного процесу;
- навчитися «читати» людей за їхніми невербальними сигналами (виразом очей, мімікою, жестами, інтонацією);
- удосконалити зворотній зв'язок, побудова систем зворотного зв'язку та збору пропозицій;
- забезпечувати достатнім обсягом інформації підлеглих.

Розглянемо основні шляхи по удосконаленню комунікацій в організації. До них відносяться:

1. Регулювання інформаційних потоків. Керівник повинен навчитися оцінювати якість і кількісну сторону своїх інформаційних потреб, а також інших споживачів інформації в організації. Він зобов'язаний визначитися в оптимальному максимумі і мінімумі інформаційних обмінів.

2. Удосконалення управлінських дій. Ці дії повинні бути спрямовані на удосконалення обміну інформацією (короткі зустрічі, оперативні наради, контакти з підлеглими) і знаходження додаткових можливостей управлінського дійства. Планування, реалізація і контроль формують додаткові можливості управлінського дійства в напрямку удосконалення інформаційного обміну. Обговорення нових планів, варіантів стратегії, цілей, необхідних для більш ефективної реалізації наміченого, контроль за виконанням робіт, звіти по результатам контролю є додатковою дією підвладною керівникові.

3. Удосконалення системи зворотного зв'язку. Зворотній зв'язок складає частину контрольно-управлінської інформаційної системи в організації. Одним з варіантів цієї системи є переміщення працюючих із одного відділу в інший в цілях обговорення різних питань.

Опитування працюючих є одним із варіантів системи зворотного зв'язку. Ці опитування рекомендується проводити для одержання інформації від керівників і працюючих по різним

питанням: чи надходить до підлеглих точна і своєчасна інформація, яка необхідна для роботи; чітко доведені до працюючих цілі діяльності їх підрозділів; відкритий керівник до пропозицій; інформовані підлегли до наступних перемін в організації, які відзначаються на їх безпосередній роботі, тощо.

4. Удосконалення системи збору пропозицій, яка запроваджується в цілях надходження інформації до керівного складу. Всі працюючі при цьому мають можливість генерувати ідеї, які торкаються удосконалення діяльності організації. Ціллю цих систем є зниження рівня фільтрації або ігнорування ідей на шляху знизу вгору.

5. Впровадження інформаційних бюлетенів, публікацій. Великі підприємства видають щомісячні бюлетені, в яких міститься інформація для працюючих. В цих виданнях публікуються статті з оглядом пропозицій управління організацією, виробництва нової продукції, нових умов контракту, які пропонує адміністрація, а також відповіді керівництва на запитання працюючих.

6. Сучасна інформаційна технологія сприяє удосконаленню обміну інформацією в організації. Електронна пошта дає можливість направляти письмові повідомлення різним особам в організації, в різних установах, містах, областях і навіть країнах, що зменшує телефонні розмови.

Величезне значення для вдосконалення комунікацій в організації має сучасна інформаційна технологія. Уже давно широко розповсюджений персональний комп'ютер як засіб акумуляції і наступного поширення інформації. У сучасному діловому світі застосовується електронна пошта — ефективний засіб зв'язку між людьми. Нові телефонні пристрої дають змогу одночасно контактувати з багатьма респондентами. Важливим сучасним засобом інформаційного забезпечення є відеозапис. Відео конференції дозволяють обговорювати проблеми людям, які перебувають у різних місцях і навіть на різних континентах.

Саме комунікації дають можливість люду накопичити величезний потенціал знань, забезпечили узгоджену суспільну діяльність. Для того, щоб керівник зміг примусити працювати інших, він повинен довершено володіти мистецтвом комунікації. Проведене дослідження показало, що успішне функціонування організації, формування і існування організаційної культури, засвоєння і проповідування корпоративних ідей і цінностей неможливе без налагодженого процесу комунікацій. Комунікації створюють сприятливі умови для розкриття професійних і ділових якостей співробітників, сприяє розвитку їх творчого потенціалу задля створення додаткових цінностей і отримання результату. Сучасний

економічний розвиток, останні наукові досягнення в галузі управління й те різноманіття інформаційних каналів і ресурсів, які пропонує сьогодення, спонукає до пошуку найбільш ефективних форм комунікаційної взаємодії, до постійного вдосконалення вже існуючих комунікацій, а також надає поштовх до вироблення якісно нових наукових методик і конструктивних підходів щодо розвитку комунікації як однієї з головних умов ефективного управління підприємствами.

Література:

1. Віноградська О.М. Менеджмент: [навчальний посібник] / О.М. Віноградська, Н.С. Віноградська, В.С. Шевченко // – Харків: ХНАМГ, 2008. – 159 с.
2. Гріфін Р., Яцура В. Основи менеджменту: [підручник] / Наук. ред. В. Яцура, Д.Олесевич. – Львів: БаК, 2014. – 624 с.

TEN IMPORTANT REASONS TO STUDY THE HUMANITIES SCIENCES IN UNIVERSITY

DYADKIN O. S.

Kharkiv Petro Vasylenko National Technical University of Agriculture

Scientific advisor – Cand. Pfilosof.Sci.the associate professor Sukhikh L. A.

It is common to hear from undergraduates and recent college graduates, that preparing for a career in science, such complain: “I think, I wasted a lot of time in college, being forced to take humanities classes, that humanities had nothing to do with my area of study.” This is one of many manifestations of the ongoing centuries-long battle over the relationship between the sciences and the humanities.

From a historical point of view, until the mid-19th century, the humanities (grammar, rhetoric, history, literature, languages, and moral philosophy) held the upper hand.

I would offer the following 10 reasons, why students pursuing science careers, should augment their education with a strong foundation in the humanities.

1. The humanities prepare you to fulfill your civic and cultural responsibilities.

The humanities provide an insightful understanding in moral, ethical, political, and ideological forces. A successful society depends upon altruism, charity, civility and compassion.